

PERJESI ISTVÁN BESZÁMOLÓJA

2023. január

Januárban minden szerdán reggel 6-kor összejöttünk a pásztorok körében, hogy mi magunk is közbenjárjunk azokért az imatárgyakért, amelyek 3 héten keresztül vezérfonalat adtak az imádkozóknak.

Péntekenként a Szigetszentmiklósi Szabadkeresztény, az Agapé és a Belvárosi Gyülekezet imatermében voltak közös alkalmaink, amelyeken szinte mindig telt ház volt, és jó volt megélni az összefogás erejét.

A Pincér/KÉM keresztény forgatócsoport (Keresztény Élet Magazin) készített velem egy hosszabb riportot, ami a youtube és a PAX tv csatornáin látható.

Január 7. Nemzeti imanap

A különböző közösségekhez tartozó keresztények az ország minden megyeközpontjában tartottak imanapot. Kisebb városokban is voltak összefogások.

A budapesti alkalmat az Élő Ige gyülekezeti termében tartottuk, ahol nagyon sok gyülekezet vezető jelent meg, és ők is imádkoztak különböző területekért. A jó légkörű alkalmon a gyülekezet is megáldotta a pásztorokat.

Január 11. Romaügyi csúcstalálkozó

Bodó Csaba és én találkoztunk Sztojka Attila, romaügyi kormánybiztossal, és a többi résztvevővel együtt közösen kerestük annak a módját, hogyan lehet a roma felzárkóztatást hatékonyabbá tenni a keresztény értékek bevonásával. Ennek folytatásaként a kormánybiztos urat meghívtuk Gödöllőre, az Agapé roma vezetői találkozóra.

Január 15. Hála a „hála üzenetért”

Feleségemmel délelőtt a **jászberényi gyülekezetet** látogattuk meg. Azzal az Igével szolgáltam, amivel ezt az évet kezdtem: Zsolt. 50:23. *„Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását.”* Az Ige nagyon betalált, és ennek egyik nagyszerű gyümölcse, hogy a nehéz időszakot megélő Galcsik Attila pásztor szíve, élete és szolgálata teljesen megújult.

Az alkalom után küldött SMS-ből idézek néhány mondatot:

Kedves István!

A vasárnapi ihletett tanításod, üzeneted melletti elköteleződésem, lelkesedést szült bennem, hat emberrel osztottam meg a tanításodban elhangzottakat, a hálaival kapcsolatos eddigi tapasztalataimat.

Vasárnap délután azt gondoltam, hogy elkezdem a hálaadást gyakorolni, de bevallom nem gondoltam volna, hogy ez ilyen gyorsan képes érezhető hatást kifejteni a szívemben. Olyan lettem, mint egy régen internetre nem kapcsolt számítógép, amikor ismét online lesz. Elkezdett a menny felől záporozni rám Isten szeretete. Jelzéseket látok emberi arcokon, leírt sorokban, egyszerűen látom az Isten alakú úrt az emberekben, amire válaszként meg kell osztanom velük, hogy: A hálaról tanulok napok óta, tovább tanulom, mert azt tapasztalom, hogy a hála egy kapu, amit a hálás szív képes csak kinyitni, mögötte azonban egy valóság rejtőzik, ahol Isten végtelen szeretete ráárad a belépőre. Napok óta azok ebben a szeretetben, ami épít, épít és érthetetlen módon egy magasabb szintű, feltétel nélküli örömmel nyitja és fordítja a szívemet az emberek felé, amire aztán a lelkem, szellemem, sőt még a testem is újabb és újabb hálaival válaszol. Köszönettel tartozom ezért az igei érintésért, amit megtapasztaltunk a tanításod során.

Kívánom, hogy üzeneteid mindenhol ugyanilyen elemi erővel érjenek célba és végezzék el feladatukat, nyissák ki Jézus előtt a szíveket.

Január 22. Minden szék megürült

Az **Éden gyülekezetben** szolgáltam. Csaknem 100 fiatal előtt kicsit más hangsúlyokkal, de szintén a hálaadó életről beszéltem, és magam is meglepődtem azon, hogy milyen fogadtatása volt ismét az üzenetnek. Amikor a végén a hálaadó életre magukat elkötelezőket kértem, hogy álljanak fel, hirtelen minden szék megürült (aminek az igehirdető nagyon megörült 😊)

Január 29. Kifulladásig

Kilenc órákor több mint harminc pásztorral imádkoztunk a **pestszentimrei Sportkastélyban**, egy külön teremben, a böjti záróalkalomért. Jelenléti alkalmat szerettünk volna csinálni, amelyen átélhetjük Isten kézzelfogható jelenlétét. Ez sok tekintetben sikerült is, annak ellenére, hogy az idővel nem tudtunk jól gazdálkodni.

A Sportkastélyból, feleségemmel együtt **Székesfehérvárra** siettünk, ahol, immáron hagyományosan, részt vettünk a városi ima-böjti záróalkalmon is. A különböző gyülekezetekből kilencen szolgáltak előttem, én voltam a tizedik, aki zártam a

szolgálók sorát. Az ez évi fő üzenetemmel szolgáltam, az 50. zsoltár 23. verse alapján, és úgy éreztem, hogy ezen az Igén Fehérváron is erőteljes isteni kenet volt.

A fehérvári alkalom végén csak kevés időt töltöttünk a pásztortestvérek társaságában, mert igyekeztünk, hogy még időben visszaérjünk **Budapestre**, ahol a **Lurdy Házban** az új generációs ifjúsági alkalomba kapcsolódtunk be néhány idősebb szolgatársammal. Sok gyülekezetből jöttek el fiatalok, és a 400 fős moziterem teljesen megtelt fiatalokkal. Annak is örültem, hogy a nemrég indult Éden gyülekezet szolgálói is aktívan bekapcsolódtak, és alkotótagjai voltak a rendezvénynek. Én, mint a rendezvény egyik szellemi atyja, élő kapcsolatot alakítottam ki a fiatalokkal, akik teljes nyitottsággal fogadták, és igényelték a szellemi atyai jelenlétet.

A január 29-i három rendezvény összesen tizenegy órán keresztül tartott, ami a 21 napos böjtt után fizikailag kicsit nehéz volt, de szellemileg nagy feltöltődést és áldást jelentett számomra.

